

ANI TEN NEJMENŠÍ SVATÝ NEPOCHYBUJE, ŽE SI ZASLOUŽÍ TU NEJVĚTŠÍ SVÍČKU (Dánské přísloví)

ČÍSLO 25* ROČNÍK VI*26. 6. 2013* (ČAS 1 – ročník XVII* Kurýr ročník VIII)

Internetový nezávislý list podporující svobodné myšlení, podnikání a vytváření občanské společnosti především v oblasti ASKIBURGIONU.

Ve druhém století našeho letopočtu žil v Alexandrii slavný astronom a zeměpisec Klaudios Ptolemaios. Podle vyprávění obchodníků a vojáků kreslil mapy vzdálených zemí. Velké pohoří na severu země, v níž podle něj žil velký národ Boiochaimů, označil jako Askiburgion. Přiložíte-li Ptolemaiovu mapu na mapu dnešní, pod Askiburgionem naleznete Nízký a Hrubý Jeseník, část Slezska i střední Moravy. I mezi tvůrci tohoto listu naleznete nejednoho učeného Boiochaima. Na sklonku 19. století si příznivci strany realistické, sdružení kolem T. G. Masaryka uvědomili, že potřebné změny společenské vyžadují více informačních zdrojů. A tak vznikl v roce 1866 list ČAS, od počátku redigovaný Janem Herbenem. V roce 1990 si vydavatelé tohoto listu vypůjčili název i původní grafickou podobu hlavičky a vydávali až do roku 2005 list ČAS v tištěné podobě. A pochopitelně v duchu názorů původní České strany lidové (realistické). Ten pak na několik let, od 3. 2. 2005 do 21. 8. 2008 nahradil internetový deník Bruntálský Kurýr. Tento internetový, dle potřeby i tištěný list ČAS je tedy pokračováním obou zmíněných periodik a měl by v této podobě vydržet co nejdéle. Což bude i dílem vás, čtenářů.

Vydává: **občanské sdružení Vlastenecký poutník**, Čeladná 711, 739 12 Čeladná, v nakladatelství Moravská expedice®. Redakce: petr.anderle@tiscali.cz; vpoutnik@tiscali.cz +420 724 100 646. Odpovědný redaktor: Petr Andrlé. Každé vydání najdete také na www.hbl.cz; www.marianka.eu. Objednávky: e-mail s předmětem ČAS* Registrace MK ČR ze dne 22. 3. 2001 evidenční číslo MK ČR E 11 345

Zajímavé představy jednoho českého šlechtice

Petr Andrlé

Za pět let si budeme (jistě slavně) připomínat sté výročí vzniku Československa v roce 1918. Otázkou je, zda si budeme připomínat jen to dobré, čehož je zajisté více, či také i různá naše chybování. Rozum velí pro obojí, ale praxe ukazuje, že si nedobré věci neradi připomínáme. A přitom je to jediný způsob, jak lze částečně napravit jejich důsledky.

Téměř před sto lety jsme udělali mnohá rozhodnutí. Například jsme se s velkou pompou začali rozcházet s naší šlechtou. Tedy i s tou opravdu naší – vlasteneckou, vzdělanou a zemi hospodářsky prospěšnou. Pěkných pár kroků jsme zacouvali od Vatikánu. Pod smetákem, jímž jsme chtěli z nového státu vymést katolictví Habsburků, se bohužel také ocitly i stoleté morální vazby našeho venkova i měst, které v minulých staletích pozitivně ovlivňovaly morální zodpovědnost lidí v nejrůznějších postaveních. Všimněte si, že jsem napsal *také*. Již jednou někdo napsal úvahu, jak by možná jinak vypadala třeba Mnichovská dohoda, kdyby mezi jejími vyjednávači byli zástupci (nejen) české šlechty. **Vlevo znak rodu Schönbornů, o němž bude v tomto textu řeč.**

Obecná nenávisť ke šlechtě a církvi byla později umocněna nastoleným třídním bojem, jehož poněkud zcestná bolševická forma zlikvidovala značnou část našich elit, které nám zbyly po rozchodu se šlechtou a s církví, posléze pak po čistkách nacistických a vzápětí poté i po našich nacionálních. Výsledek? Mimo jiné také „lesk a bída“ naší současné politické scény na všech stupních.

Samozřejmě. S tím co bylo, již nic nenaděláme, přesto je vždy potřebné a žádoucí umět se zamyslet nad minulostí a poctivě si přiznat ony body obratu, v nichž jsme více či méně selhali. Je to vždy

nějaká naděje do budoucna, byť někdy je velice těžké a složité přiznat si otevřeně naše chyby či chyby předků. Je to i bolestné, proto tak neradi činíme. A přitom byla kdysi dávno nasnadě i jiná řešení.

Na mysl mi přišel i příběh dnes bohužel málo známého českého šlechtice Bedřicha Ervína Schönborna (1841-1907;). Je mimo jiné prapraprástrýcem kardinála Christopa Schönborna (*22.

ledna 1945 zámek Skalka u Lovosic), který byl v roce 2005 i v roce 2013 jedním z favoritů na získání papežského úřadu. Schönbornové jsou starý rýnský rod (o rytíři Eustachovi ze Schönbornu jsou záznamy již v roce 1180), který se rozdělil do tří větví, z nichž jedna byla a je česká. Jinak jsou spřízněni nejen s Přemyslovci, ale i dalšími českými významnými šlechtickými rody.

Bedřich Ervín (na snímku vlevo) vystudoval právo na Karlo-Ferdinandově univerzitě (1872 doktorát práv) a později byl mimo jiné i v letech 1888 – 1895 ministrem spravedlnosti vídeňské vlády, členem Moravského zemského sněmu, členem Panské sněmovny, později dokonce členem rozhodčího soudu v Haagu a prezidentem Správního soudního dvora. Jeho bratr František de Paula Schönborn (1844-1899) byl významným pražským arcibiskupem, který se v roce 1884 zasadil o vznik první české koleje v Římě, která sloužila českým studentům bohosloví. Další bratr Vojtěch Schönborn (1854-1924) byl českým zemským politikem.

Je zajímavé, že Bedřich Ervín například své studijní vysokoškolské práce publikoval v obou zemských jazycích. Česky i německy. Myšlením byl konzervativce, odsuzoval etnický nacionalismus a byl výrazným stoupencem federalizace rakouského státu a přívržencem českých státoprávních zájmů. Od roku 1871 byl mimo jiné i prezidentem jednoty pro dostavbu svatovítské katedrály v Praze. Jako ministr spravedlnosti přispěl k reformám procesního řízení. Odmítal rovněž omezování svobody tisku. Nesouhlasil také s rozdělením pražské univerzity na dva samostatné subjekty, byl spíše pro uplatnění obou jazyků zemských při vzdělávání jejich absolventů.

Mezi jeho nejbližší příbuzné patří mimo jiné Karel Jan hrabě Clam-Martinič (1792-1840). Ten byl pobočníkem maršála Karla Schwarzenberga, vítěze nad Napoleonem u Lipska. A také, to je spíše taková pikantní poznámka, mohl být skutečným otcem Boženy Němcové, kterou snad měl mít se svojí přítelkyní, již byla Dorothea Périgordová-Talleyrandová, rozená vévodkyně zaháňská, sestra paní kněžny z „Babičky“. Patří sem také pražský místodržící hrabě Chotek, Jiří z Poděbrad nebo Jindřich Ptáčník. Prostě významný rod.

V roce 1870 vydal Bedřich Schönborn publikaci s názvem „Böhmen und Oesterreich“. Vyslovil se v ní zcela jednoznačně v tom smyslu, že suverénní stát rakouský nemůže omezovat státoprávní postavení národů, mezi nimiž nemůže mít žádná národnost vedoucí úlohu. Proto vidí jediné řešení ve federálním uspořádání monarchie.

Ještě zajímavější jsou pasáže knihy, v nichž se věnuje vztahům mezi Čechy a Němci. Němcům vytýká, že se nesmějí dívat na Slované jako možný objekt germanizace, ale že by měli hledat co

nejvíce možností smíru mezi nimi a Čechy. Národ český autor označuje za podivuhodně talentovaný a usilovný, jemuž se musí dostat potřebné autonomie v rámci Koruny české.

Bedřich Schönborn neuhýbá před problémy, které se v soužití obou etnik vyskytovaly v minulosti, a které konec konců neblaze hýbaly i politikou druhé poloviny 19. století. Cituje Palackého, odmítá pangermánské teorie a tvrdí, že rakouský stát v mnohém předčí Německo, například i v sociálním zákonodárství.

A nyní to nejdůležitější. Autor je přesvědčen, že k tolik potřebnému smíru mezi Čechy a Němci (uvědomte si prosím, že ona slova byla napsána v roce 1870) by mohla na obou stranách přispět především pokroková část evropské konzervativní aristokracie. Ta během staletí projevila schopnost mírnit nezdravá nacionální hnutí, uznávala historická práva a tradice, a také dokázala respektovat tzv. politickou národnost Čechů, ve smyslu Böhme a Rakušanů v jednom (in una). Jediné řešení pro Rakousko je dostatek dobré vůle na obou stranách, píše autor. Bohužel, mnohá dobře míněná slova nepadají vždy na úrodnou půdu.

Schönbornové se nakonec stavěli pozitivně k nově vzniklému Československu a byli mezi těmi šlechtici, kteří veřejně ve třech deklaracích z roku 1938 a 1939 potvrdili věrnost státu a nesouhlasili s jeho dělením. Toto stanovisko čeští šlechtici deklarovali jako plnění závazku vůči politice jejich předků. Autorem prvních dvou deklarácí byl Karel VI. ze Schwarzenberga.

Praprasynovci hraběte Bedřicha Schönborna, dnešnímu rakouskému kardinálovi Christophu Schönbornovi ([na snímku vlevo](#)), bylo pouhého půl roku, když brzy ráno 10. července 1945, přišel na jejich rodový zámek Skalka u Lovosic četník, jehož jinak velice dobře znali. Ten sdělil jeho otci, že je jejich celá rodina vyhoštěna za hranice. Protože všichni občané z okolí (včetně onoho četníka) věděli, že se právě tato rodina chovala během okupace více než statečně, sepsali prohlášení, že Schönbornové stáli na straně Československa. Nebylo to nic platné, byli vyhnáni a jejich majetek zabavil stát. V zámku Skalka později hospodařilo JZD.

Všechno mohlo dopadnout jinak. I když historie nezná žádné *kdyby*, i tak jsou reálné úvahy v tom smyslu, že se vše mohlo odehrávat jinak. *Kdyby ovšem...*

V jednom svém drobném spisku se Bedřich Schönborn vyznal ze své lásky k rodnému městu. Považoval ji za úžasně a jedinečné město po všech stránkách. Ve srovnání s Vídní mu Praha připadala zajímavější, jako symbióza úžasných výtvarných děl českých, italských, a německých sochařů, malířů či architektů.

Popisuje své pohledy a sny, kterého přepadávaly, když se díval z okna rodného paláce, v němž se narodil. Schönbornský palác na Malé Straně vlastnila rodina Schönbornů od roku 1794, prodala ho v roce 1919, od roku 1924 je zde velvyslanectví USA, dnes pouze jeho úřadovny. Když půjdete někdy kolem, připomeňte si nejen sny, ale i názory muže, který byl bohužel již dávno zapomenut.

Na to, co psal kdysi hrabě Bedřich Ervín Schönborn v roce 1870, si pochopitelně již dávno nikdo nevzpomněl. Jak také, když o tom nikdo jakoby nevěděl. V různých dobách o tom také téměř nikdo nic vědět nechtěl. Kdy to bylo a kdo nechtěl naslouchat, to si musíme srovnat v našem historickém vědomí každý sám. Případně si ho celé opravit. Někdy to není nic hanebného, ba naopak.

Jenže ono to s tou Aurorou bylo pravděpodobně jinak

Před pár dny vyšla tato tisková zpráva, kterou nechceme ve své podstatě komentovat.

Okamura: Mám šanci vyhrát volby. Žalobci vystřelili z Aurory

Úsvit přímé demokracie se stal oficiální parlamentní stranou. Ministerstvo vnitra hnutí nechalo oficiálně zapsat, sdělil představitel hnutí senátor Tomio Okamura. Podle průzkumu, který si nechalo hnutí zhotovit, má prý šanci vyhrát volby do sněmovny.

"Nebudu prozrazovat konkrétní čísla, ale kdyby se prognóza naplnila jen z poloviny, tak máme stále šanci dokonce vyhrát volby. Ostatní neparlamentní strany a hnutí jsou v podstatě bez jakékoli šance. Což je pro nás smutné - raději bychom měli v parlamentu partnery

nezkompromitované minulými i současnými zločiny svých ministrů či poslanců. Jsme ale připraveni spolupracovat s každým slušným poslancem a senátorem a také to už teď při navrhování zákonů děláme," prozradil Okamura, který na legislativních změnách hojně spolupracuje s poslanci Věcí veřejných - namátkou "ekonomickým expertem" Michalem Babákem či Davidem Kádnerem. V souvislosti s vyjednáváním o staronové vládě ODS, TOP 09 a LIDEM Okamura vyzval "své přátele ve sněmovně", aby se k němu veřejně připojili. "Přátelé, nekompromitujte se už

dál podporou několika mocichtivých gaunerů. Popravdě řečeno je to také politicky neprozíravé. V příštích týdnech se počet skandálů a odhalených zločinů jen znásobí," uvedl Okamura.

Policie a státní zástupci podle jeho mínění ztratili ostych a současnou kauzou Jany Nagyové a bývalých rebelů za ODS stíhání vysokých politiků nekončí. **"Naopak, tohle berme jako první výstřel z Aurory (výstřel, který údajně odstartoval Velkou říjnovou socialistickou revoluci - pozn. red.).** Znamená to, že při troše dobré práce se ve vězení sejde velmi mnoho současných i minulých ministrů, premiérů či předsedů politických stran. A to TOP 09 počínaje a ČSSD konče," dodal Okamura.

Představil zároveň klíčové body programu svého hnutí. Mezi ně patří zavedení přímé volby poslanců, starostů, hejtmanů, zákon o referendu, odvolatelnost politiků, zákaz souběhu funkce ministra a poslance nebo senátora, hmotná a trestní odpovědnost pro exekutivu, soudce a státní zástupce.

Poznámka redakce: Ona bohužel historií neustále opakovaná a tradovaná teorie o výstřelu z Aurory (na snímku), má několik slabín. Především nemohl být tento výstřel signálem k vítěznému útoku na Zimní palác, neboť zde již moc vlastně nebyla latentně přítomna. Ve zmíněném paláci nebyl nikdo, kdo by kladl odpor. Až na pár junkerů. Ostatní jsou později vymyšlené pohádky.

Navíc není zcela historicky prokázáno, že onen signál (výstřel) vůbec existoval. Jeví se spíše pravděpodobné, že mohl vyjít výstřel slepým nábojem, historikové se spíše kloní k názoru, že z Aurory nebylo vystřeleno vůbec. V takovém případě je velice problematické charakterizovat jakýkoli čin na dnešní politické scéně, jako „výstřel z Aurory“. Což vydává spíše svědectví o autorech než o Auroře. Nuže?

“co může **vyrůst** v arboretu?”

Katedra architektury fakulty stavební VŠB-TUO a Slezské zemské muzeum Vás zve na výstavu
studentských prací ateliéru Ing. arch Tomáše Bindra, Ing. arch Jana Zelinky a Ing. arch Jana Kováře do
Arboreta v Novém Dvoře

11.7. - 1.9. 2013
vernisaž proběhne 10.7. od 16:00

PONĚKUD JINÝ POHLED NA KYSLÍK

VÍTĚZSLAV KREMLÍK

Lubos Motl. The Oxygen Crisis (blog 17. srpna 2008) (*Tento článek vyšel na vzdělávacím portále Osel.cz*)
(Diskutovat můžete i na: www.klimaskeptik.cz/diskuse) www.klimaskeptik.cz Převzato z Kremlik.blog.idnes.cz

Díky spalování uhlí nejenže přibývá skleníkových plynů. Ale také z atmosféry mizí kyslík. Neblíží se den, kdy lidstvo kvůli hypoxii upadne do mdlob jako v pohádce o Šípkové Růžence?

Ve městech ve vzduchu chybí kyslík?

Peter Tatchell v článku v britském Guardianu o "Kyslíkové krizi" tvrdí, že ve velkoměstech, kde je znečištěný a vydýchaný vzduch, je koncentrace kyslíku znepokojivě snižena. Tatchell tu cituje profesora Ervina Laszlo: "Dnes koncentrace kyslíku nad znečištěnými oblastmi klesá na 19 % a ve velkoměstech klesá až na pouhých 12 – 17 procent. Při takových hladinách lidé jen těžko mohou udržet dostatečný přísun kyslíku, aby si zachovali tělesné zdraví."

Pan Tatchell ale neví, že pan profesor Laszlo není žádný přírodovědec. Je to vyšinutý okultista, který se věnuje teosofii. Zakladatel Budapešťského klubu (pobočka Římského klubu) propaguje teosofickou teorii o "akašickém" poli. Což je hypotetická vševědoucí síť prostupující vesmírem, na kterou se mohou napojit "duchovně osvícení lidé" a stát se vševědoucími jako bůh.

Ve skutečnosti není možné, aby pod otevřenou oblohou klesla koncentrace kyslíku tak nízko. Protože atmosféra planety je přeplněná kyslíkem nahromaděným za miliony roků. Kyslík tvoří kolem 21 % atmosféry. A jakmile ho někde ubude, ihned se tam nahrne kyslík z okolí. Ze stejného důvodu nevznikne v hladině rybníka díra, když z ní hrcem naberete vodu.

Pokles z 30 na pouhých 20 procent!

Dříve kyslík tvořival kolem 30 % atmosféry, ale dnes už je to jen pouhých 21 %. Alarmisté bijí na poplach před tak dramatickým poklesem. Podle předpisů o bezpečnosti práce (OSHA) platí, že pracujete-li v uzavřených prostorách, "klesnou-li hladiny kyslíku v pracovním prostoru, klesnou pod 19,5 %, pracovníkům hrozí ztráta vědomí a smrt." Jenže pozor. Ten pokles ze 30 na 21 % není pokles způsobený spalováním uhlí. K této změně došlo miliony let před vznikem průmyslu. Je rozdíl mezi hladinami kyslíku v éře dinosaurů a dnes.

Spalováním uhlí ubývá kyslík

Do měření úbytku kyslíku se pustil syn onoho pána, který vymyslel "Keelingovu křivku" (křivka růstu CO₂). Syn C. D. Keelinga, pan Ralph Keeling, provádí od roku 1990 měření v La Jolla v Kalifornii a v Cape Grim v Tasmánii. Podle Keelinga jsou dnešní hladiny kyslíku v atmosféře o 0,095 % nižší než před začátkem průmyslové revoluce. Takže místo nějakých 20,95 % máme 20,94 % kyslíku. No a? Co má být? V rozhovoru s Mikem Johnsonem nás Ralph Keeling uklidňuje: "Úbytek kyslíku je příliš malý na to, abychom se museli nějak znepokojoval" (the O₂ loss is too small to be much of a concern)

Proč Inkové nenesili kyslíkové masky?

Představme si na okamžik, že by hladiny CO₂ opravdu z nějakých důvodů poklesly pod 19,5 procent. Přežilo by lidstvo? Pro odpověď musíme do hor. Ve výšce 5,5 km nad mořem má vzduch poloviční tlak oproti tlaku na úrovni hladiny oceánu. Vzájemný procentuelní poměr dusíku a

kyslíku je sice v horách stejný jako u vás doma, pořád je to 21 % kyslíku. Vzduch je tam ale řidší. Proto horolezci při lezení po nejvyšších horách potřebují kyslíkové přístroje.

Jak je ale možné, že národy, které žijí vysoko v Andách či v Tibetu, kyslíkové přístroje nepotřebují? Jejich těla se evolučně adaptovala. Lidé v Andách mají v krvi více hemoglobinu, a tak dokáží z menšího množství kyslíku efektivněji získat více energie. V Tibetu je tomu jinak. Tamější domorodci více hemoglobinu nemají, zato dýchají s větší frekvencí. Více nádechů za minutu. Také lidé z výšin v Etiopii se adaptovali na řídký vzduch a hypoxií netrpí. U nich ale vědci netuší, v čem jejich adaptace spočívá – povzdychla si Cynthia Beallová z Case Western Reserve University v Clevelandu v rozhovoru pro National Geographic.

Z toho lze usuzovat, že kdyby za pár tisíc let koncentrace kyslíku na planetě klesla třeba na 17 %, tak si toho lidstvo nejspíš ani nevšimne. Protože se generace za generací postupně naše těla adaptují. Stejně jako se savci adaptovali během milionů let na pokles ze 30 % na 21 %. Taková už je evoluce.

Pralesy nejsou plíce planety

A jaký vliv na ubývání kyslíku má kácení pralesů? Neudusí se lidstvo, když dřevaři a biopalivoví magnáti vykácejí amazonské pralesy? Co když si s motorovou pilou v ruce – doslova – pod sebou řežeme větve, na které sedíme? Vždyť tamější džungle (politicky korektně: deštný prales) tvoří plíce planety.

Tahle metafora má ale dva háčky. Za prvé, přirovnání kulhá, protože plíce kyslík přece nevyrábějí, ale naopak spotřebovávají. Za druhé, pralesy sice jsou největším producentem kyslíku (asi 20 - 30 % roční světové produkce), jenže zároveň jsou také největším konzumentem kyslíku. Co si samy vyrobí, to si také samy spotřebují. Nula od nuly pojde. Říká Philip Stott z University of London, autor knihy "Tropical Rainforests: Political and Hegemonic Myth-making".

To dnes uznávají i ekologičtí aktivisté. [World Animal Foundation](#): "Tropical rainforests have been called the 'Earth's lungs', although it is now known that rainforests contribute little net oxygen addition to the atmosphere through photosynthesis."

Většinu světové produkce kyslíku zajišťují oceány, nikoli pralesy. Ale i tam platí princip rovnováhy. *"V průměru platí, že vzrostlý prales do atmosféry nepřidává ani neodebírá žádný oxid uhličitý či kyslík, jediné když les pokácíme... Oceány fungují stejně. Většina fotosyntézy je vyvážena opačným a stejně velkým dýcháním."* Říká Jorge Sarmiento, profesor atmosférických a oceánských věd na Princeton University v New Jersey.

Odkud tedy pochází čerstvý kyslík, který dýcháte? Vesměs z trávníků, stromů a lesů, kolem kterých jezdíte autobusem do práce. D. J. Nowak (2007) uvádí, že v USA městská zeleň ročně vyprodukuje asi 61 metrických tun kyslíku, což pokryje roční spotřebu kyslíku dvou třetin populace USA.

I kdyby ale roční produkce kyslíku z nějakého důvodu poklesla, máme dostatek zásob na horší časy. *"Naše atmosféra má zkrátka takovou gigantickou zásobu kyslíku, že i kdybychom spálili všechna fosilní paliva, všechny stromy i všechnu organickou hmotu v půdě, hladina atmosférického kyslíku by stejně poklesla jen o pár procent."* Napsal Wallace S. Broecker v roce 1996. Je profesorem na Columbia's Lamont-Doherty Earth Observatory a byl vedoucím pracovníkem projektu Biosphere 2. Není to žádný nepřítel přírody. V roce 1996 obdržel cenu "Blue Planet Prize".

Kyslík může být sotva ohrožen něčím tak nepatrným, jako je oxid uhličitý. Kyslík tvoří kolem 21 % atmosféry, ale oxid uhličitý pouze 0,04 %.

neztratit paměť

O TO JDE PŘEDEVŠÍM

*Vážení přátelé
posílám k vaší pozornosti, podpoře a přeposlání přátelům.
S díky, Martin*

Dobrý den,
Váš příspěvek v kampani Proti ztrátě paměti byl zveřejněn na webových stránkách www.protiztratepameti.cz v sekci Připojili se.
Děkujeme za Vaši podporu!

Budeme rádi, pokud k podpisu [memoranda Proti ztrátě paměti](#) vyzvete i své přátele a známé – sdílejte memorandum na sociálních sítích, pošlete přátelům e-mail a připojte se k nám na [Facebooku](#).

A co jsme pro Vás ještě připravili?

- Zveme na [akce](#), které se budou konat po celé České republice a vyvrcholí 27. června. Například na pražském Tylově náměstí bude v tento den probíhat Tržiště paměti, kde budou své příběhy sdílet pamětníci – lidé, které stojí za to potkat!
- Stáhněte si [brožuru](#), která vyvrací mýty o době komunismu.
- A máme pro vás i filmový bonus! Od 24. do 28. června bude na webu www.protiztratepameti.cz zdarma a legálně ke zhlédnutí film Ztráta paměti (režie Milan Maryška / 2000 / 60 min), v němž o svých zážitcích z komunistických vězení vypráví pamětníci.

Váš tým kampaně **Proti ztrátě paměti**

Proti ztrátě paměti

pořádá **Člověk v tísni, o. p. s.**

Šafaříkova 24

120 00 Praha 2

Kampaň je součástí projektu **Příběhy bezpráví**.

info@pribehybezpravi.cz,

www.pribehybezpravi.cz

Skupina EU na vysoké úrovni: naučme učitele učit

Čtyři miliony evropských vysokoškoláků mohou získat finanční podporu EU

V rámci projektu ERASMUS počítá Evropská unie na období 2014 až 2020 s rozpočtem přibližně 14,5 miliardy EUR, tj. o 40 % více než stávající programy, a čtyřem milionům osob nabídne finanční pomoc na získání dovedností a mezinárodních zkušeností prostřednictvím studia, odborné přípravy a dobrovolné činnosti v zahraničí

Skupina EU na vysoké úrovni pro modernizaci vysokoškolského vzdělávání vydala svoji první zprávu o zkvalitňování výuky a učení na vysokých školách. Skupina, jíž předsedá bývalá irská prezidentka Mary McAleeseová, zformulovala šestnáct doporučení (viz dále), mimo jiné, aby profesori a další vyučující na vysokých školách absolvovali povinné certifikované pedagogické vzdělání, aby se kladl větší důraz na pomoc studentům při rozvoji podnikatelského a inovačního myšlení a vytvořila Evropská akademie pro výuku a učení.

Komisařka pro vzdělávání, kulturu, mnohojazyčnost a mládež Androulla Vassiliou k tomu uvedla: „*Mým cílem bylo založit skupinu, která podpoří nové myšlení a nápady. Její doporučení přicházejí v pravý okamžik, jsou praktická a nemusí nutně znamenat další velké výdaje. Kvalitní výuka v našich systémech vysokoškolského a odborného vzdělávání je zásadní pro to, abychom mohli studenty vybavit správnou kombinací dovedností pro jejich budoucí osobní a profesní rozvoj. Komise podpoří plnění těchto doporučení všemi silami*“.

Mary McAleeseová, předsedkyně skupiny, dodala: „Kvalita výuky a učení závisí na odhodlání osob a institucí, které se mohou opřít o politiku, pro niž je výuka a učení ve středu zájmu. Mají-li vysokoškolští vyučující odvádět vynikající práci, musí být řádně proškoleni a mít odpovídající podporu. Naše zpráva ukazuje, jak toho dosáhnout.“

Skupina, zřízená komisařkou Vassiliou v září minulého roku, v rámci své činnosti vedla rozsáhlé konzultace se zainteresovanými stranami. Podle jejích zjištění klade mnoho vysokoškolských institucí na výuku v porovnání s výzkumem nedostatečný důraz, přestože základ vysokoškolského vzdělávání tvoří obě tyto činnosti. „To je třeba vyvážit. Úlohu výuku je při hodnocení akademických zásluh třeba silněji zdůraznit a oceňovat, zejména v otázce kariéry,“ uvedla komisařka. „*Vřele vítám tento návrh, aby se všichni učitelé na vysokých školách učili, jak učit*.“

Další kroky

Skupina na vysoké úrovni začíná pracovat na druhé části svého úkolu a zaměří se na maximální využití nových cest ke zkvalitnění vysokoškolského vzdělávání, například celoevropských otevřených internetových kurzů, které umožní studovat vysokou školu z domova. První takové kurzy spustili partneři Evropské komise s její podporou v jedenácti zemích ([IP/13/349](#)). Další zpráva skupiny na vysoké úrovni má být zveřejněna v červnu 2014.

Souvislosti

Práce [skupiny na vysoké úrovni](#) je součástí strategie Komise na podporu modernizace vysokoškolského vzdělávání v členských státech. V této oblasti již bylo dosaženo značného pokroku. [Boloňský proces](#) například studentům zjednodušil možnost studovat v zahraničí a uznávání jejich kvalifikací v celé Evropě. Nový vícerozměrný [systém hodnocení univerzit](#), k jehož vytvoření dala podnět Komise a jenž zveřejní první žebříčky začátkem příštího roku, usnadní porovnání jednotlivých univerzit, a studenti se tak budou moci informovaněji rozhodovat o tom, kde studovat.

[Evropský plán modernizace vysokoškolského vzdělávání](#), který byl [schválen](#) ministry vzdělávání ve dnech 28. a 29. listopadu 2011, vymezuje oblasti, v nichž musí státy EU usilovněji pracovat na dosažení společných cílů, a zároveň uvádí opatření, jimiž může Evropská unie podpořit jejich modernizační kroky. Mezi priority patří zlepšování kvality a významu vysokoškolského vzdělávání tak, aby studijní programy odpovídaly potřebám studentů, zaměstnavatelů a budoucích povolání. Prioritou je i zvýšení počtu absolventů. Tento plán podporuje užší spolupráci mezi vysokými školami, podniky a výzkumem a je součástí širší strategie Komise na podporu růstu a zaměstnanosti v Evropě, ve které hraje vzdělávání zásadní úlohu.

„[Erasmus pro všechny](#)“, nový program pro vzdělávání, odbornou přípravu, mládež a sport, který má být zahájen v lednu, bude podporovat politické změny v členských státech a zaměří se na zlepšení znalostí nutných pro tvorbu politik a na výměnu osvědčených postupů. Na období 2014 až 2020 má mít rozpočet přibližně 14,5 miliardy EUR, tj. o 40 % více než stávající programy, a čtyřem milionům osob nabídne finanční pomoc na získání dovedností a mezinárodních zkušeností prostřednictvím studia, odborné přípravy a dobrovolné činnosti v zahraničí.

Více informací

Plán modernizace vysokoškolského vzdělávání ([The agenda for modernisation of higher education](#))

Zpráva je k dispozici zde:

http://ec.europa.eu/education/higher-education/doc/modernisation_en.pdf

[MEMO/13/581](#)

Evropská komise: Vzdělávání a odborná příprava ([Education and training](#))

[Internetové stránky komisařky Androully Vassiliou](#)

Komisařka Androulla Vassiliou na Twitteru: [@VassiliouEU](#)

Contacts :

[Dennis Abbott](#) (+32 2 295 92 58); Twitter: [@DennisAbbott](#)

[Dina Avraam](#) (+32 2 295 96 67)

Doporučení pro zlepšení kvality výuky a učení

Skupina vydala zprávu, v níž vytyčila cesty ke zlepšení kvality výuky a učení. Výchozí situace jednotlivých zemí a vysokoškolských institucí je různá, a proto se snažíme nabídnout řadu nástrojů, pomůcek i praktických příkladů, které ukazují různé a často poměrně jednoduché funkční přístupy. Vraťme se však na začátek: výuka je důležitá a stejně tak důležitá jako výzkum. Musíme se zaměřit na její kvalitu i na kvalitu učení.

Vydáváme proto následující doporučení:

Doporučení č. 1

Veřejné orgány odpovědné za vysokoškolské vzdělávání by měly pomoci vysokoškolským institucím ve snaze o zlepšení kvality výuky a učení tím, že jim zajistí stabilní podmínky a řádné financování.

Doporučení č. 2

Každá instituce by měla vypracovat a provést strategii na podporu a průběžné zlepšování kvality výuky a učení, vyčlenit na tento úkol potřebné lidské a finanční zdroje, začlenit tuto prioritu do svého celkového cíle a postavit výuku naroveň s výzkumem.

Doporučení č. 3

Vysokoškolské instituce by měly podporovat, vítat a zohledňovat zpětnou vazbu od studentů, která může odhalit problémy při výuce a učení již v počátku a podnítit rychlejší a účinnější zlepšení.

Doporučení č. 4

V roce 2020 by měli mít všichni vysokoškolští vyučující osvědčení o pedagogickém vzdělání. Od vysokoškolských učitelů je třeba požadovat další profesní vzdělávání.

Doporučení č. 5

Při přijímání, postupu a povyšování akademických pracovníků je vedle jiných faktorů třeba rozhodovat na základě hodnocení jejich učitelských schopností.

Doporučení č. 6

Vedoucí představitelé vysokoškolských institucí a zodpovědné úřady by měli uznávat a oceňovat (např. prostřednictvím stipendií nebo cen) vysokoškolské učitele, kteří významně přispěli ke zlepšení kvality výuky a učení, ať svou praktickou činností či výzkumem výuky a učení.

Doporučení č. 7

Učební osnovy by měly být vypracovávány a sledovány na základě diskuse a spolupráce vyučujících, studentů, absolventů a subjektů působících na trhu práce a s využitím nových metod výuky a učení, aby studenti získali dovednosti zvyšující zaměstnatelnost.

Doporučení č. 8

Studijní výsledky by se měly posuzovat podle jasných a dohodnutých kritérií vypracovaných společně všemi pedagogickými pracovníky, kteří se podíleli na výuce.

Doporučení č. 9

Vysokoškolské instituce a tvůrci politik v jednotlivých státech by měli ve spolupráci se studenty zavést systémy poradenství, vedení, mentorství a sledování pokroku s cílem podpořit studenty při studiu na vysoké škole a na cestě k získání diplomu i poté.

Doporučení č. 10

Vysokoškolské instituce by měly zavést a prosazovat křížové, transdisciplinární a interdisciplinární přístupy k výuce, učení a hodnocení, které studentům pomohou rozvíjet schopnost porozumění a jejich podnikatelské a inovační myšlení.

Doporučení č. 11

Vysokoškolské instituce by měly s pomocí orgánů veřejné správy a EU pomáhat svým vyučujícím při rozvoji dovedností internetové výuky a učení dalších forem výuky a učení, které přinesl digitální věk, a využívat příležitostí nabízených technologiemi s cílem zlepšit kvalitu výuky a učení.

Doporučení č. 12

Vysokoškolské instituce by měly vypracovat a provádět komplexní strategie internacionalizace jako nedílnou součást svého celkového cíle a funkcí. Zvýšená mobilita studentů a pracovníků, mezinárodní rozměr učebních osnov, mezinárodní zkušenosti pedagogického sboru, dostatečná znalost angličtiny a druhého cizího jazyka, schopnost komunikovat s jinými kulturami, poskytování kurzů a udělování diplomů na nadnárodní úrovni a mezinárodní partnerství by se měly stát nepostradatelnými složkami vysokoškolského vzdělávání v Evropě i v jiných zemích.

Doporučení č. 13

Evropská unie by měla podporovat zavádění těchto doporučení do praxe, zejména prosazovat: inovační výukové a vzdělávací metody a pedagogické postupy, metodiky vedení, poradenství a odborného vedení, lepší koncepci vytváření studijních programů se zohledněním nejnovějšího výzkumu v oblasti učení, profesionalizaci a rozvoj vyučujících, školitelů a jiných pedagogických pracovníků, mobilitu a dlouhodobé pracovní výměny akademických pracovníků a systematický a pravidelný sběr dat o otázkách ovlivňujících kvalitu výuky a učení.

Doporučení č. 14

Evropská unie by měla podporovat vytvoření Evropské akademie pro výuku a učení pod vedením zainteresovaných subjektů, vybudované podle osvědčených postupů uvedených v této zprávě.

Doporučení č. 15

Výzkumní pracovníci se zájmem o akademickou dráhu, kterým je poskytována podpora z programu Marie Skłodowska-Curie, by měli mít příležitost získat odborné pedagogické vzdělání a vedle výzkumu by se měla podporovat i jejich pedagogická činnost.

Doporučení č. 16

Členskými státem doporučujeme, aby v dohodách o partnerství v rámci strukturálních fondů určily ve spolupráci s regiony jako prioritu iniciativy pro rozvoj pedagogických dovedností, vytváření a provádění programů reagujících na sociální potřeby a potřeby trhu práce a prohlubování partnerství mezi vysokoškolskými institucemi, podnikatelskou sférou a výzkumem.

**SLOVO DO DISKUSE O DRUHÉM ČI JINÉM PILÍŘI PENZIJNÍHO
SYSTÉMU Z PERA JANA KUBALČÍKA, MÍSTOPŘEDSEDY
KONZERVATIVNÍ STRANY**

Politický rozměr 2. pilíře

Masivnější rozšíření 2. pilíře penzijního systému by mohlo v krátkodobé perspektivě vést k žádoucímu zeštíhlení státu. Je to možná jeden z hlavních důvodů, proč se levice staví na odpor tak vehementně – vždyť rozsáhlý stát, to je její druhé já (nebo dokonce první?).

Vedle toho samozřejmě stojí touha po tom, aby byla uchována možnost manipulovat lidmi – voliči. Manipulovat právě prostřednictvím penzijního systému: slibovat valorizace, tu přilepšení pro tamtu skupinu, tu pro tuhle, operovat věkem odchodu do důchodu... a to vše s žabí perspektivou jednoho volebního období. A do třetice, spoření v penzijních fondech dělá z lidí vlastníky – a to opět jde proti potřebám levicových politiků: platilo, platí a platit bude, že levicovým voličem bude s podstatně větší pravděpodobností klient sociálního státu, než nezávislý vlastník.

Jakýkoli krok k odstátnění penzijního systému tedy nemůže z principu levice podporovat. Je proto z velké části iluzorní stěžovat si na to, že reforma nebyla realizována na základě široké shody parlamentních stran – obávám se, že z právě uvedených důvodů by reforma nemohla projít nikdy, i když jisté kompromisní varianty samozřejmě existují (jedna z nich byla v minulých dnech či týdnech zveřejněna dr. Janem Libichem: http://www.janlibich.com/duhovy_penzijni_navrh.pdf a <http://dialog.ihned.cz/komentare/c1-60092870-chcete-vedet-jak-vysoky-bude-vas-duchod> – v podstatném ohledu je velmi blízká řešení, které dlouhodobě navrhuje Konzervativní strana: <http://www.konzervativnistrana.cz/program/strednedoby-program/reforma-penzijniho-systemu.html>).

Rád bych se zde však přidržel pouze první teze: Masivnější rozšíření 2. pilíře penzijního systému by mohlo v krátkodobé perspektivě vést k žádoucímu zeštíhlení státu. Jak? Mandatorní výdaje státu tvoří dnes podstatnou část státního rozpočtu. Tak podstatnou, že i na potřebné investice zůstává zlomek. Zkrátka, manipulační prostor těch, kteří s penězi vybranými na daních hospodaří, je velmi malý. Např., výdaje státního rozpočtu ČR činily v roce 2012 asi 1 152 mld. Kč a mandatorní výdaje (včetně výdajů quasi mandatorních) činily přibližně plných 890 mld. Kč. To je více než 77%. To je pochopitelně obecně velmi špatně – a v **dlouhodobé perspektivě** to samozřejmě reforma penzí může změnit k lepšímu. (Právě tím, že stát zbaví povinnosti platit veškeré penze – ale to by bylo na podstatně jiný text.)

Je to však nežádoucí dnes, kdy máme už jakoby „tradičně“ na místech ministrů povětšinou namísto hospodářů representanty nejrůznějších skupin přísátých ke státnímu rozpočtu? Za situace, kdy jsou na obzoru spíše ještě mnohem horší „správci“? Není omezení manipulačního prostoru těmito lidmi spíše v zájmu občanů země?

Domnívám se, že ano a domnívám se, že v **krátkodobé perspektivě** může být něco takového dokázáno např. právě přesměrováním alespoň části odvodů z průběžného systému do 2. pilíře. Vždyť na důchody stát v roce 2012 vynaložil cca 373 mld. Kč (tedy bezmála 42% ze všech mandatorních výdajů) a drtivou většinu z této sumy samozřejmě tvoří důchody starobní.

Tato částka v prvním období reformy, ať už by byla udělána sebelépe (což ta právě probíhající pohříchu není... ale to by opět bylo na jiný text), určitě nebude klesat – její hlavní složku totiž tvoří důchody občanů, kteří starobní penzi již pobírají, a z tohoto závazku se stát nemůže nijak vykroutit (de facto jen přiznáním bankrotu).

A co udělá reforma? Díky ní putuje část prostředků ekonomicky aktivních občanů, které by jinak přispívaly na tento závazek, na účty těchto střadatelů v penzijních fondech, místo do průběžného systému. Tyto peníze budou ale v krátkodobé perspektivě (nejméně 10 let) v průběžném systému ale citelně scházet a bude nezbytné je nahradit odjinud – tedy opět ukrojit z těch dosud nemandatorních výdajů.

Kolik? Kdyby se za stávajících podmínek ve 2. pilíři objevilo 3 miliony občanů s průměrnou hrubou mzdou 25 tis. Kč, šlo by o 27 mld. Kč ročně (v dnešních cenách), což je víc jak 10% z nemandatorních výdajů roku 2012. To je za těch 10 let 270 mld. Kč.

Oprávněně namítnete: tak se ještě víc zadluží a/nebo zvednou daně. Odpovídám: obojí nejde do nekonečna, přesněji obojí už pomalu nejde ani dnes. Zadlužení jsme už až po uši a za chvíli ani nebude, kdo by nám za přijatelných podmínek půjčil, což zvláště vynikne, přibereme-li do úvahy mezinárodní kontext. A ani levice neobelže realitu: zvýšení daní neznamená vyšší celkový daňový výnos (viz Lafferova křivka – všem se za takové banální konstatování omlouvám).

Vždyť ani tomu větru a dešti nakonec poručit nedokázali. Kromě toho, oni se možná stejně budou chtít zadlužovat a tak jako tak budou zkoušet zvedat daně – ale kvůli jiným věcem... těch tlaků bude nepochybně víc. Takže, budou-li chtít mít své megalomanské investice, může to celé dokonce vést i třeba ke skutečné optimalizaci státní správy! Ale, raději zanechám fantazií...

Tedy zpět k těm asi 270 mld. Kč. Pokud by se naplnil tento scénář, pak tyto peníze nemohou politici a na ně napojené skupiny prohospodařit (dalším podněcováním bobtnání sociálního státu) ani rozkrást, a to ani teoreticky (nebo myslíte, že ČSSD může kdy nalézt odhodlání snížit starobní důchody?). A to může být hezký pocit, ne?

A mezi tím můžeme mít cca těch 10 let na to, abychom konečně dokázali zvolit takovou reprezentaci, která zkrátka nebude ani krást, ani rozkrádání víc či míň tiše přihlížet. Teď jde z velké části o to – a v těchto dnech to zrovna moc nadějně nevypadá – aby do 2. pilíře vstoupilo tolik lidí, že bude po příštích volbách pro případně vítěznou ČSSD opravdu obtížné vše zrušit.

Ale i tak – pokud zůstaneme, alespoň zatím, na půdě civilizace, na ta 2%, která si přihazujete ze svého, nesáhnou, maximálně seberou ta 3% a „vrátí je zpět“ do průběžného systému. Nejhuř na tom tedy budete tak, jak jste na tom teď. To je, myslím, celkem snesitelné riziko.

25. června 2013

Jan Kubalčík

místopředseda Konzervativní strany
www.konzervativnistrana.cz

Autor místopřísežně prohlašuje, že doposud není placen žádným penzijním fondem, ale kdyby se nějaký penzijní fond, či rovnou jejich asociace, rozhodl transparentně sponzorovat jeho soukromě a/nebo Konzervativní stranu, nebude se tomu bránit. ☺

LEV ODĚNÝ V PURPURU

u příležitosti 150. výročí
narození arcibiskupa
Lva kardinála Skrbenského z Hříště
(*1863 Hukovice - †1938 Horní Dlouhá Loučka)

Zámek Kunín
30. 6. – 31. 10. 2013

Výstava se koná pod zřístitou
Jeho Excellence Mons. Jana Graubnera,
arcibiskupa olomouckého a metropolitou moravského

Muzeum Novojičínska, příspěvková organizace - Zámek Kunín

Archibiskupství olomoucké + Archibiskupství jihlavské
Muzeum regionu Valašsko, p. o. + Muzeum litavská, p. o.
Národní archiv + Národní filmový archiv
Biskupskatelécká farnost Dlouhá Loučka + Biskupskatelécká farnost Kunín
Státní okresní archiv Nový Jičín + Státní okresní archiv Olomouc
Ženský archiv v Opavě

Otevírací doba

Květen až září denně kromě pondělí 9:00 – 17:00
(poslední prohlídka v 16:00 hod.)

Kvířen, soboty, neděle, svátky 9:00 – 16:00 (poslední prohlídka v 15:00 hod.)
V pracovní dny pro předem objednané skupiny a po předchozí dohodě
se správcem zámku.

www.muzeum.novojiciny.cz / www.zamekkunin.cz

LEV ODĚNÝ V PURPURU

u příležitosti 150. výročí
narození arcibiskupa
Lva kardinála Skrbenského z Hříště
(*1863 Hukovice - †1938 Horní Dlouhá Loučka)

Zámek Kunín
30. 6. – 31. 10. 2013

Výstava se koná pod zřístitou
Jeho Excellence Mons. Jana Graubnera,
arcibiskupa olomouckého a metropolitou moravského

Muzeum Novojičínska, příspěvková organizace - Zámek Kunín

Archibiskupství olomoucké + Archibiskupství jihlavské
Muzeum regionu Valašsko, p. o. + Muzeum litavská, p. o.
Národní archiv + Národní filmový archiv
Biskupskatelécká farnost Dlouhá Loučka + Biskupskatelécká farnost Kunín
Státní okresní archiv Nový Jičín + Státní okresní archiv Olomouc
Ženský archiv v Opavě

Otevírací doba

Květen až září denně kromě pondělí 9:00 – 17:00
(poslední prohlídka v 16:00 hod.)

Kvířen, soboty, neděle, svátky 9:00 – 16:00 (poslední prohlídka v 15:00 hod.)
V pracovní dny pro předem objednané skupiny a po předchozí dohodě
se správcem zámku.

www.muzeum.novojiciny.cz / www.zamekkunin.cz

Hvězda mezi onkology radí: 10+1 tip na dlouhověkost!

Vyhod'te všechny vitamíny, pětkrát týdně si nalijte dvě deci červeného vína a v neděli se pořádně vyspěte! Tak vidí recept na dlouhověkost americký lékař David Agus (48).

Jako zastánce genového testování v rámci prevence je hvězdou mezi americkými onkology. „V našich genech jsou uloženy předpoklady k nemocem, které nás mohou v budoucnosti ohrozit. Každý by měl absolvovat genetický test, aby věděl, jaká jsou u něj rizika,“ je přesvědčený lékař. „Stejně tak to udělala i hollywoodská hvězda Angelina Jolie, která zjistila, že jí hrozí rakovina, a proto se rozhodla pro amputaci obou prsů,“ vysvětlil Agus. V rozhovoru pro německý deník Bild prozradil Agus tipy, jež člověku prodlouží život:

1. V neděli se pořádně vyspěte!

„Lidské tělo má jisté návyky, kterým škodí stres, s nímž se většina z nás denně potýká. Psychické zatížení je také jedním z hlavních předpokladů pro vznik nemoci. Pokud tedy během pracovního týdne vstáváte brzy ráno, tělo se potřebuje zotavit. S touto »nedělní rezervou« si organismus vystačí minimálně do středy.“

2. Vždy jezte ve stejnou dobu!

„I když by vaše jídlo měla představovat pouhé jablko, i tak si ho dejte! Studie jasně ukazují, že lidé, kteří mění časy, kdy jedí, mají až o 80 procent vyšší předpoklad pro vznik cukrovky.“

3. Zbavte se nepohodlných bot!

„Ženy mají potřebu nosit vysoké podpatky za každou cenu. Jakmile je ale začnou bolet nohy,

měly by se jich okamžitě zbavit. Důvodem je fakt, že tato bolest má za následek bolestivé záněty, které mají často smrtelné následky! Například se zvyšuje riziko vzniku rakoviny, srdečních onemocnění a Alzheimerovy choroby.“

4. Cvičte maximálně hodinu denně!

„Pohyb je zdravý, ale ne pokud se jedná o nadměrné cvičení. Jakmile cítíte bolest, přestaňte. Svaly na stehnech jsou sice fajn, pokud chcete běžet maraton, ale ne ve chvíli, kdy hrozí, že tím vaše zdraví utrpí.“

5. Ruce pryč od vitaminů!

„Vitaminy A, B nebo C – žádná studie doposud neprokázala, že pokud je berete, jste více chráněni před srdečními chorobami či rakovinou. Právě naopak. Vitamin D a C vyživuje zdravé buňky, proč by se jím nemohla nakrmit i rakovinná buňka? U žen, které užívají multivitaminy, je až o 15 procent vyšší riziko rakoviny prsu než u těch, které je neberou.“

6. Neseďte celý den!

„Pokud prosedíte většinu dne, má to neblahé následky na váš metabolismus. Když sedíte pět hodin denně, je to, jako byste vykouřili krabičku cigaret. I když musíte být v práci, snažte se alespoň při telefonování chodit. A když chcete kolegům něco sdělit, nepište jim e-mail, ale řekněte jim to osobně.“

7. Každý den si dejte dětský aspirin!

„Je v něm obsaženo 75 miligramů kyseliny acetylsalicylové, díky níž snížíte riziko vzniku rakoviny až o 40 procent, riziko srdečních chorob o 22 procent a mrtvice o 17 procent. Samozřejmě existují i vedlejší účinky, jako je například ředění krve, ale nežádoucí účinky má i auto. Faktem zůstává, že užívání dětského aspirinu má více výhod než nevýhod.“

8. Nejezte čerstvou zeleninu ze supermarketu!

„Většina vitaminů je obsažena ve hluboce zmraženém ovoci či zelenině. Stejně tak v pokrmech, které jsou zmrazeny šokem (např. ryby jsou pak bez ledových krystalků, které je jinak znehodnocují).

9. Vyhod'te mixéry a lisovače na ovocné šťávy!

„Kolik ovoce se vejde do sklenice? Dost. A teď hádejte: skutečně chce vaše tělo sníst deset mrkví najednou? Neřekl bych. Ovocné šťávy jsou kalorické bomby, které navíc při styku s kyslíkem ztratily většinu živin.“

10. Výtahům se vyhněte jako čert kříži!

„Výtahy jsou asi jedny z nejméně zdravých vynálezů všech dob. Použijte raději schody. Navrhoval bych, aby za používání výtahů společnosti platily. A když už jsme u toho, měli by také zajistit parkoviště, které je daleko od kanceláře.“

11. Pravidelně pijte červené víno!

„S radostí si ho dopřejte klidně i pětkrát týdně. Je výborné pro vaše srdce a cévy.“

TO BYSTE NEVĚŘILI, CO SE DÁ PROŽÍT V BRNĚ ZA JEDINOU NOC

Noc literatury Brno // 29/06/2013 // 17:00 – 04:00

www.nocliteratury.cz

www.literaturenights.eu

PROGRAM

LITERATURA V ÉTERU Zvuková instalace audioknihy *Kde nejste doma*; Texty o Brně z pera bulharské básničky Kristin Dimitrové, stuttgartské prozaičky Sudabeh Mohafez, makedonského básníka Vladimira Martinovského a spisovatelky Petry Hůlové. Zvuková instalace audioknihy v Pasáži Alfa. 10.00–12.00; 15.00–17.00, Pasáž Alfa, Knihkupectví Michala Ženíška

NAMALUJ SI KNÍŽKU; *Výtvarný workshop pro malá i velká děcka* Přijďte strávit sobotní odpoledne nad obálkami knih, které si můžete vaše děti dotvořit. Knihy, které neexistují, ale všichni typografové světa by byli rádi, kdyby existovaly. Pojďme jim pomoci k jejich vzniku. 15.00–18.00, Alžbětinská scéna Div. Husa na provázku, Zelný trh 9

POEZIE V PODZEMÍ *1 S litevskou femme fatale, básničkou Neringou Abrutyte a J. A. Pitínským*

Strašidelné prostředí podzemního bludiště zjemní křehká poezie z básnické sbírky *Nerinžina emka*. Autorka v ní prochází labyrintem evropských měst, životních situací a vztahů. Křest za účasti editora knihy J. A. Pitínského. Český překlad čtení je promítán na plátno, beseda je tlumočená. 17.00–18.00, Labyrint pod Zelným trhem, vstup před budovou Divadla Reduta

LEDOVÁ PÍSMENA - LETTERCAMP *Instalace uměleckého dua Chilana Escalofria a Francouze Dimitri Vazemského;* Lettercamp zachycuje jazyk ve veřejném prostoru. Jejich slova nejen promlouvají, stávají se monumenty, sochami. Instalace MY TADY hovoří o přítomnosti a jejím vytrácení. Některá slova rozpouští ledy a některá se rozpouští, protože jsou z ledu. 17.00–22.00, Terasy pod Petrovem

LITERÁRNÍ ŠALINA *Autorské čtení fejetonisty, stand-up komika a šachisty Pavla Tomeše*

Nudili jste se někdy v jedničce na cestě z Bystřice do Řečkovice? A taky vás zachránila knížka? To funguje spolehlivě. Ještě lepší ale je, když vám živě předčítá oblíbený autor. Křížem krázem Brnem šalinou a s Pavlem Tomešem. Začátek 17.30 a 18.30, nástup na smyčce Nové Sady
o přesném rozpisu a šaliny budeme brzy informovat

LITERATURA V ULICÍCH *Putovní autorské čtení s Kateřinou Tučkovou na trase Kobližná – Malinovského náměstí – Koliště – Za divadlem – Jezuitská – Solniční – Rašínova* Několik literárních zastavení nad temnějšími stránkami brněnských dějin dvacátého století. Texty autorka napsala jako libreto k výstavě *Sochy v ulicích*. Od 18.00 a od 20.30, vychází se od Knihovny Jiřího Mahena, Kobližná 4

SPISOVATEL VE VÝLOZE *Autorské čtení Jiřího Šimáčka z románu Charakter*

Výloha čítárny Mahenovy knihovny na Kobližné ulici jako membrána, která odděluje rušnou ulici od meditativního prostředí. Z každého z těchto (zdánlivě) nespojitých světů je dobře vidět ten druhý. Autorské čtení spisovatele, režiséra, dramaturga a scenáristy Jiřího Šimáčka na hranici mezi oběma krajinami. Sezení zabezpečeno. 18.00–19.00, Knihovna Jiřího Mahena, Kobližná 4

LÁSKA, SMRT A KRCHOV (SKÝ) *Autorské čtení J. H. Krchovského; Sarkastický existencialismus, erotika, alkohol, dekadence, černý humor a mnoho dalších klíčových slov v poezii jednoho z nejvýraznějších básnických zjevů české scény. Trefná rýmovaná poetika, která zasáhne i ty, kteří si na básně moc nepotrpí.* 19.00–20.00, Palác Šlechtičen, Kobližná 1

OPERA POD ŠIRÁKEM *Japonské miniopery Ondřeje Kyase a Pavla Drábka v podání Ensemblu Opera Diversa.* Operní miniatury (8–14 minut) inspirované starými a ověřenými postupy japonské komedie kjógen. Ačkoli na jejich provedení zůstalo jen málo japonského, ponechávají si patřičný spád, tempo, stručnost, švih a vtip. Jsou to střelné průniky do zakouzleného světa výstředních figurek, všedních problémů a jejich pozoruhodných řešení. Začátky v 19.30 a ve 20.30, Terasy pod Petrovem

POEZIE VOLÁ BRNO *Hromadná deklamace básně o Brně a pro Brno* Chór brněnských herců, spisovatelů, umělců a dobrovolníků jednohlasně přednese báseň o Brně a pro Brno. Báseň J. A. Pitínského se ponese z náměstí Svobody až na kraj světa. Přijďte se připojit, přijďte si zarecitovat. Jednohlasně vykřičíme, že umíme žít ve verších. Poezie volá Brno. Brno volá poezii. Režie: Stanislav Moša. 19.20–20.00, náměstí Svobody

LITERATURA VE FILMU 1 *Projekce dokumentárního filmu o Arnoštu Lustigovi* Debut scenáristky a režisérky Evy Lustigové *Tvoje slza, můj déšť* o přítomnosti a nepřítomnosti Arnošta Lustiga v českém kulturním prostředí. Dokumentární portrét z pohledu dcery o významné literární osobnosti, který režisérka na Noci literatury osobně představí. 20.00–22.00, velký sál Divadla Husa na provázku, Zelný trh 9

NEJEN LITERÁRNÍ KOMIKA ZA MIKROFONEM *NaMikrofon; Originální brněnská stand-up comedy show* NaMikrofon slaví konec už své páté sezony. NaMikrofon v rámci Noci literatury a o literatuře s Jiřím Harnachem, Zbyňkem Vičarem, Radkem Petrášem a Lukášem Hemalou. 20.30–21.30, Místodržitelství palác, Moravské náměstí 1

POEZIE V PODZEMÍ 2 *s francouzským spisovatelem a výtvarníkem Dimitri Vazemským* Vernisáž českého překladu a autorské čtení z živé knihy *Patamorf*, která je francouzskou poetickou podobou Kafkovy Proměny. Nikdy nevíme, kdo vlastně jsme a kým být můžeme. Český překlad čtení je promítán na plátno, beseda je tlumočená. 21.00–22.00, Labyrint pod Zelným trhem, vstup před budovou Divadla Reduta

LITERATURA A DECIBELY 1 *Koncert KRCH-OFF bandu* KRCH-OFF band k tanci i poslechu. Alternativní nadílka trochu existenciálnějšího rázu v podání ikony českého básnictví J. H. Krchovského a známých postav českého undergroundu Pavla Cikánka, Tomáše Skřivánka, Jiřího Machálka a Tomáše Schilla. 21.00–22.30, nádvoří Domu pánů z Kunštátu, Dominikánská 9

ČTENÍ V ROZHLESE *Autorské čtení Jiřího Kratochvíla v budově Českého rozhlasu*

Taky jste si v dětství mysleli, že zpěváci a moderátoři, které slyšíte z rádia, bydlí uvnitř vašeho přijímače? Rádio jako domeček plný malinkatých lidí, kteří si tam hrají a zpívají? Máte ideální příležitost kouknout se, jak to uvnitř vypadá ve skutečnosti. Jiří Kratochvíl představí ukázky z rozepsané povídkové knížky *Druhá kniha brněnských povídek* a připravované novely *Alfa Centauri*, která vyjde v září tohoto roku. 21.30–22.30, sraz před budovou Českého rozhlasu Brno, Beethovenova 4

BÁSNIČKÁ PERFORMANCE V AKCI *Slam poetry; Slam poetry nelze zaměňovat s autorským čtením či recitační soutěží.* Autoři-performeři se zaměřují na to, co sdělují a jak to sdělují. Ideálním případem je výraz, který stojí na pomezí poezie a divadla. Důležitá je přitom hlavně komunikace s diváky. Základní slamová pravidla v Česku jsou vlastní text, časový limit maximálně 3 minuty a žádné rekvizity. Vystoupí slameři Jakub Foll, Pavel Oškrkaný, Metoděj Konstantine a Alois Kvádr. Speciální kulturní vložka beatboxová nadílka Dozr Dorozoff. 22.00–00.00 Místodržitelství palác, Moravské náměstí 1

LITERATURA VE FILMU 2 *Projekce dokumentárního filmu o Janu Balabánovi; Dokumentární film* Petry Všelichové *Jan Balabán, svými vlastními slovy* o předčasně zemřelém ostravském prozaikovi, publicistovi a překladateli. Film je složen ze záznamů z let 1998–2010. Večerem provází Ivan Motýl. 22.00–23.30, velký sál Divadla Husa na provázku

LITERATURA A DECIBELY 2 *Koncert Vítřholce ; Vítřholc je hudba-poezie-performance. Vítřholc není design. Vítřholc je chrám. Vítřholc je soukromá oslava. Vítřholc je hudebně-básnická performance. Součástí koncertu je křest Almanachu Vítřholc 9, který vychází v nakladatelství Větrné mlýny.* 22.30–00.00, nádvoří Domu pánů z Kunštátu, Dominikánská 9

KNIŽNÍ JARMARK; Knihy za pusu, pusa za knihy; Jarmark brněnských vydavatelů, antikvariátníků a knihomolů. Podpultovky, ležáky a jiné lahůdky. 17.00–21.00, nádvoří Domu pánů z Kunštátu, Dominikánská 9

Dramaturgie // produkce // PR; Michaela Velčková; velckova@vetrnemlyny.cz; +420 734 319 014; www.vetrnemlyny.cz; www.nocliteratury.cz

FOTO PRO DNEŠNÍ DEN

THE ROVER SAFETY BICYCLE (PATENTED).

Safer than any Tricycle, faster and easier than any Bicycle ever made. Fitted with handles to turn for convenience in storing or shipping. Far and away the best hill-climber in the market.

MANUFACTURED BY

STARLEY & SUTTON,

METEOR WORKS, WEST ORCHARD, COVENTRY, ENGLAND.

Kola nebyla z počátku tak pěkná, jako dnes. Ženy ano, ty byly možná ještě hezčí. Některé se dokonce vydaly na objížďku Bílého domu (viz)

Někteří cyklisté soutěžili i s koňmi

V poslední době získává ovšem na oblibě kolo zcela jiné

PETROUŠKOVY PŘÍHODY (818)

Včera mi poslal jeden kolega následující zprávu:

Téměř čtvrt století po pádu komunistického režimu chtějí Poláci přejmenovat ulice připomínající toto období. Z polských měst by tak v budoucnu zmizely Leninova ulice i třída Rudé armády. Projekt příslušného zákona již schválili polští senátoři. V Polsku je v současné době zhruba 1500 ulic a náměstí se jmény komunistických funkcionářů či názvy spojených s minulým režimem. Polští politici by to chtěli změnit speciálním zákonem, který by nařídil přejmenování těchto veřejných míst, protože připomínají a propagují totalitní režimy. Podrobnosti o návrhu legislativy nařizující přejmenování komunistických názvů veřejných prostranství v Polsku přináší tamní zpravodaj Českého rozhlasu Petr Vavrouška. Pokud bude legislativa schválena, odborníci z Institutu paměti národa dají vedení jednotlivých měst a obcí tříměsíční lhůtu, aby například pro ulici nesoucí jméno komunistického premiéra našlo nový název. Řada Poláků vnímá iniciativu zákonodárců negativně a argumentuje tím, že dnes je už na takové změny pozdě. Vadí jim, že si budou muset měnit osobní doklady, a upozorňují navíc i na finanční stránku. Lidé, kterým se nápad líbí, naopak říkají, že lepší pozdě než nikdy. Dávají však spíše přednost tomu, aby rozhodnutí o přejmenování bylo vloženo do rukou občanů z ulic s problematickými názvy nebo jednotlivých samospráv. O změnu názvů ulic se polští politici pokoušeli již mnohokrát. Parlamentu se ale dosud nepodařilo odhlasovat zákon, který by to nařizoval.

Mohli bychom říci, že stejný problém máme u nás. Ono je to ovšem poněkud složitější. Vzpomínám si na dobu hluboce totalitní, kdy v rámci bůh ví čeho, bylo rozhodnuto, že se vznikající obchodní domy budou všechny jmenovat PRIOR. A také se tak stalo. A světe div se, v tehdejší Dikobrazu, který patřil do vydavatelství ÚV KSČ, i přes to vyšel kreslený vtíp, v němž jakýsi šéf říká všem účastníkům porady „od dnešního dne si všichni budeme říkat Vašku“. I přes tento kritický vtíp (a ve své době odvážný, protože šlo o nějaké centrální usnesení) u nás Priority jaksi vznikly. Dnes již snad nikde nejsou. Z čehož plyne, že přejmenování ulic a náměstí všeobecně si nelze vynutit nějakým zákonem.

Osobně jsem v době mého mládí bydlel v pohraničním městečku, a to v ulici Zahradní. Ono to mělo svoji logiku, šlo o ulici s vilkami a zahrádkami. Jenže posléze nastala ona známá historka s tím, jak do Československa přijel Nikita Sergejevič Chruščov a po uvítání položil našim hostitelům otázku: A kde jest váš geroj? A nenechal nikoho na pochybách, že oním hrdinou myslí generála Svobodu, který v té době dělal ve „vyhnanství“ nějakého účetního v JZD někde v Krkonoších. Takže narychlo soudruha účetního, jinak Hrdinu SSSR, oblékli do generálské uniformy a přivedli ho před soudruha Chruščova. Za pár měsíců se naše Zahradní ulice přejmenovala na ulici Generála Svobody. A jeho jméno nese možná dodnes, nevím.

Horší to bylo s ulicemi v pohraničí. V jednom pohraničním městečku měli po staletí ulici vedoucí do sousední obce pojmenovanou po městečku, k němuž vedla. V roce 1945 ji přejmenovali na Partyzánskou, i když v onom regionu nikdy v životě žádní partyzáni nebyli a objektivně ani být nemohli. Jmenuje se tak dodnes.

V oněch pohnutých dnech listopadu 1989 jsem bydlel ve větším městě na Ostravsku a neustále nám klepal na dveře agitátor, který sbíral podpisy na změnu jména naší ulice. Docela jsem ho chápal. Jmenovala se ta ulice 40. výročí KSČ. Dělal nám to vždy potíže při psaní zpátečních adres, ale holt to tak bylo. Byla ona ulice dostavěna v roce 1961, v době 40. výročí založení KSČ. Navíc plná vzrostlých lip. Navrhovali jsme tomuto agitátorovi, ať prosadí v tehdejší Občanském fóru název Lipová. Což by mohlo vydržet po staletí. Nelíbilo se mu to a přicházel za den i několikrát. Jednou mi byl jeho vpád již nepříjemný, tak jsem mu zcela naschvál řekl, aby onomu plénu navrhl,

že by ulice mohla dostat svůj původní název. Masarykova. I když mezi námi v Masarykově době zde byla pouze pustá pole. No to si pište, že s tímto návrhem sklidil posměch. Leč název ulice byl přesto změněn. Dodnes se jmenuje ta ulice 17. listopadu. Takže jsme si moc nepomohli.

Nařídít zákonem změny názvů ulic z hledisek poněkud ideologických, může být sice bohubilé, avšak nevhodné. Ve všech směrech. Svě by si k tomu vždy zásadně měli říci lidé, kteří v dané lokalitě bydlí.

Následující text je pouze hypotetický. Problém by totiž ovšem nastal, kdyby bylo nařízeno, že pod tabulku názvu ulice jest nutno dát další tabulku, proč se ona ulice tak jmenuje. Na jednu stranu bychom to mohli přivítat. Dozvěděli bychom se mnohé o hrdinech, které jsme do té doby znali pouze dle názvu ulice. Ovšem v jistých případech by bylo velice sporné, jak název ulice objektivně charakterizovat. A tam bychom ho měli změnit na ulici Lípovou. Nebo Potůčkovou.

Jenže přátelé, než dospějeme k tomuto poznání, v této zemi žádné ulice již nebudou. Jen čísla, abychom se orientovali v pohybu mezi developerskými sklady a skladišti, jimiž budeme za pár let obklopeni. V každém případě půjde o zvýšení naší životní úrovně, takže nějaká jména našich ulic v této budoucí situaci nehrají žádnou roli. Proto nechápu, proč se naši polští kolegové tolik namáhají. Lipovým ulicím již odzvonilo.

Dnes má svátek ADRIANA/ADRIAN. Zítra, ve čtvrtek LADISLAV/LADISLAVA. V pátek LIBOMÍR/LUBOMÍRA, v sobotu PETR A PAVEL, v neděli ŠÁRKA, v pondělí JAROSLAVA, v úterý PATRICIE a ve středu RADOMÍR/RADOMÍRA. Nezapomeňte jim blahopřát.

